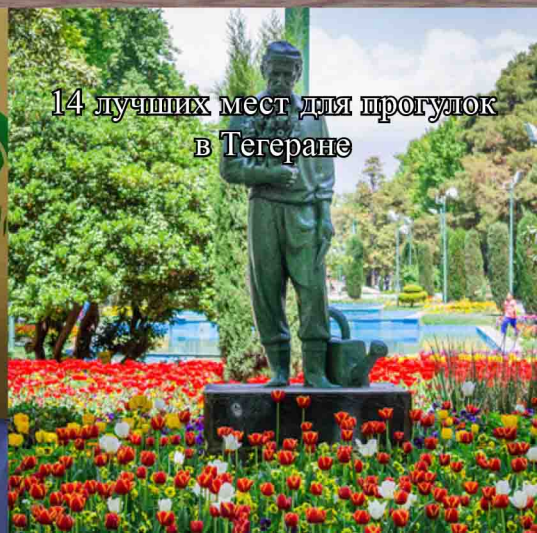

گام

فصل نامه علمی دانشجویی زبان روسی دانشگاه الزهراء (س)
سال چهارم - شماره نهم - بهار ۱۳۹۷ قیمت ۵۰۰۰ ریال

مسجد جامع حاج قلعه در جمهوری داجستان
Центральная Джума-мечеть Махачкалы

Содержание

Второй всеиранский фестиваль студенческих театров на русском языке	4
Достопримечательности России	5
История Санкт-Петербурга	7
Ордена и медали	9
Интересные факты о России	11
Традиции русской кухни	13
14 лучших мест для прогулок в Тегеране (часть I)	16
Знакомство с персидским произведением "Холодный кофе господина писателя"	19
Знакомство с русским произведением "Ванка"	20
Стихотворение "Первый снег" с переводом	21
Биография "Дина Рубина"	22
Рассказы	23
Рецепт "Любиа поло"	25
Рецепт "Фрикадельки из Булки для белых супов"	26

فصلنامه علمی دانشجویی زبان روسی دانشگاه الزهرا (س)
سال چهارم - شماره نهم - بهار ۱۳۹۷
صاحب امتیاز: انجمن علمی دانشجویی زبان روسی دانشگاه الزهرا (س)
مدیر مسئول: محدثه چراغعلی
سر دبیر: سحر خلخالی
کارشناس نشریات: زهرا وزیری
استاد راهنما: سرکار خانم ناهیده کلاشی
هیئت تحریریه: سحر ابوالحسنی، الهام پرویزی مقدم، محدثه چراغعلی، نسترن حاجی حسینی، زهرا حمزه نژاد، سحر سادات خلخالی
شیرین عینی، عاطفه غیائی، شقایق فاضلی، مهدیه فصیحی، سحر قزوی نیان، میترا مرادی
صفحه آرا: غلام رضا قدرتی
چاپ: چاپ خانه ی دانشگاه الزهرا (س)
تلفن: ۸۸۰۴۱۳۴۳
آدرس: میدان ونک، ده ونک، دانشگاه الزهرا(س)، اداره کل امور فرهنگی
وبلاگ انجمن عملی زبان روسی دانشگاه الزهرا(س): <http://russianalz.blogfa.com>

Театр - это такая кафедра, с которой можно много сказать миру.
Н. В. Гоголь

Второй всеиранский фестиваль студенческих театров на русском языке

Сегодня я расскажу вам о втором всеиранском фестивале студенческих театров на русском языке, который проходил 6-го марта 2018 года в Тегеране, в большом зале Международных конференций университета "Аль-Захра". Этот фестиваль проводится в преддверии Новруза. Здесь собираются студенты русского языка из разных университетов Ирана, их преподаватели, русские студенты, изучающие персидский язык, и гости из России. В этом году в качестве почетного гостя был приглашен первый секретарь Посольства Российской Федерации в Иране Александр Васильевич, который входил в состав жюри фестиваля.

Студенты русского языка университетов Ирана помимо основной учебы, находят время и имеют желание реализовать свой творческий потенциал. Таким образом студенты приобщаются к русской культуре и их мировоззрение расширяется. На суд жюри были представлены восемь театральных коллективов из четырех

университетов. В номинации: "лучшие выступления" были вручены награды студентам университетов "Аль-Захра" и Тарбиат Модарес. Первым и третьим победителями были признаны студентки университета "Аль-Захра" с постановкой "Сапожки" по рассказу Василия Шукшина, и "Шишкина Школа", соответственно. А студенты университета Тарбиата Модареса с постановкой "Фотокарточка" по рассказу Михаила Зощенка заняли второе место. В конце фестиваля музыкальная группа университета "Аль-Захра", принимающая гостей, играла на иранских музыкальных инструментах. Мы будем рады, если ваши творческие коллективы на следующий год присоединятся к нам на этом фестивале.

Тебя ж, как первую любовь, России сердце не забудет.

Ф. И. Тютчев

Нижний Новгород

نیژنی نووگوراد

Этот один из красивейших старинных русских городов раскинулся слияния рек Оки и Волги. Владимирский князь Юрий Всеволодович заложил «Нов-град Нижний» в 1221 году как город-крепость, который стал стражем восточных границ Руси. Благодаря выгодному географическому положению на пересечении главных торговых путей из Руси на Восток город уже в XIV веке становится крупнейшим торгово-экономическим центром с высоким уровнем развития ремёсел и культуры.

Как и во всех древних русских городах, в Нежном Новгороде есть кремль, который сначала был деревянным, а затем – каменным. Эта крепость позволяла нижнегородцам отражать набеги татар. Особенно город прославился после того, как в начале XIX века там была открыта знаменитая Макарьевская ярмарка. Это повлияло на развитие промышленности, особенно судостроения. Город стал расти, начали строиться новые дома, общественные здания, многие из которых сохранились в историческом центре города.

Сегодня Нижний Новгород – это крупный промышленный, научный и культурный центр, третий по численности населения город России. В последнее десятилетие возрождаются традиции предпринимательства и торговли. Нижегородская ярмарка приобрела международное значение.

Нижний Новгород – родина многих известных россиян: здесь родился русский писатель Максим Горький: именно поэтому после революции город носил его имя – город Горький. Недавно городу вернули его прежнее имя.

نیژنی نووگوراد، یکی از زیباترین شهرهای باستانی روسیه، در محل تلاقی دو رود اوکا و ولگا واقع است. یوری وسیوالداویچ، شاهزاده اهل ولادیمیر «نو-گراد نیژنی» را در سال ۱۲۲۱ میلادی، همچون شهری دژ مانند پایه‌گذاری کرد که محافظ مرزهای شرقی روس باستان شد. به سبب موقعیت جغرافیایی مناسب شهر در تقاطع راه‌های اصلی تجاری از روس باستان به سمت شرق، این شهر از قرن ۱۴ به بزرگ‌ترین مرکز تجاری-اقتصادی با سطح بالای توسعه صنعت و فرهنگ تبدیل شد.

در نیژنی نووگوراد نیز همانند سایر شهرهای باستانی روس، کرملینی هست که ابتدا چوبی بود و سپس سنگی شد. این قلعه به شهروندان نیژنی نووگوراد اجازه می‌داد یورش‌های تاتارها را دفع کنند. این شهر به خصوص در قرن ۱۹، پس از افتتاح بازار روز نامدار ماکارفسکایا در آن مشهور شد. این بازار بر توسعه صنایع به خصوص صنعت کشتی‌سازی تأثیر نهاد. توسعه شهر آغاز شد، ساخت خانه‌ها و ساختمان‌های عمومی جدید در آن شروع شد که بسیاری از آن‌ها در مرکز تاریخی شهر حفظ شده است.

امروزه نیژنی نووگوراد مرکز بزرگ صنعتی، علمی، فرهنگی و سومین شهر پرجمعیت روسیه است. در دهه‌های اخیر سنت‌های کارآفرینی و بازرگانی احیا شده اند. بازار روز نیژنی نووگوراد بار دیگر اهمیت بین‌المللی یافته است.

نیژنی نووگوراد زادگاه بسیاری از مشاهیر روس است. ماکسیم گورکی، نویسنده روس در اینجا متولد شد درست به همین خاطر پس از انقلاب، شهر نام او را گرفت: شهر گورکی. اخیراً به شهر نام سابق او را بازگردانده‌اند

О Московских магазинах

Я живу в Москве несколько дней. Это очень большой и интересный город. Раньше я смотрел достопримечательности Москвы: был на Красной площади, в Кремле, в Большом театре и других интересных местах.

Потом решил узнать больше о московских магазинах: где можно купить продукты, одежду, сувениры, газеты. Конечно, в Москве очень много магазинов, больших и маленьких. Самые большие магазины – ГУМ и ЦУМ. ГУМ – это государственный универсальный магазин, ЦУМ – центральный универсальный магазин. Ещё есть "Детский мир". Это понятно. В этих магазинах можно купить всё: одежду, обувь, косметику, часы, посуду, бытовую технику, там находятся магазины многих иностранных фирм, бутики. В Москве есть и супермаркеты, и небольшие магазины, есть магазины, которые работают 24 часа. На всех улицах есть павильоны и киоски, в которых продают продукты, цветы, газеты, овощи, фрукты.

Я заметил, что русские очень любят читать. Они читают и в транспорте, и в парках, и конечно, дома. Наверное, поэтому в России много книжных магазинов. В них можно купить книги, учебники, словари, открытки, альбомы, CD, DVD. Ещё в Москве есть рынки. Там очень большой и хороший выбор овощей и фруктов, продуктов и вещей. И обычно там они недорогие.

Я и мои друзья покупаем продукты в не большом магазине, который находится у метро. Там всегда свежие и недорогие продукты. Обычно мы покупаем там хлеб, молоко, масло, колбасу, сыр, мясо, рыбу, иногда что-нибудь сладкое. В воскресенье мы любим ходить на рынок и покупаем там овощи и фрукты: картофель, капусту, морковь, яблоки, виноград. А газеты, журналы, ручки, цветы в киосках на улице.

Чтение и понимание русских текстов منبع: کتاب

ГУМ = государственный универсальный магазин

ЦУМ = центральный универсальный магазин

Детский мир =

درباره ی مغازه های مسکو

من چند روزی است که در مسکو زندگی می کنم. شهر بزرگ و جالبی است. من قبلاً جاذبه های دیدنی مسکو را دیدم. در میدان سرخ، کرملین، بالشوی تئاتر و دیگر مکان های جالب بودم.

سپس تصمیم گرفتم که درباره مغازه های مسکو بیشتر بدانم. جایی که می توان مواد غذایی، لباس، سوغاتی و روزنامه هایی خرید. البته در مسکو مغازه های بزرگ و کوچک زیادی است. بزرگترین مغازه ها ГУМ و ЦУМ هستند. مغازه دولتی چند منظوره و ЦУМ مغازه مرکزی چند منظوره است.

دِتسکی میر هم هست که قابل فهم است. در این مغازه ها می توان همه چیز خرید: لباس، کفش، لوازم آرایشی، ساعت، ظروف، لوازم برقی. آن جا نمایندگی بسیاری از شرکت های خارجی و بوتیک ها قرار دارند. در مسکو هم سوپرمارکت ها و هم مغازه های نه چندان بزرگ و مغازه هایی وجود دارند که شبانه روزی کار می کنند. در همه ی خیابان ها غرفه ها و دکه هایی وجود دارد که در آن ها مواد غذایی، گل، روزنامه ها، سبزی و میوه جات می فروشند. من متوجه شدم که روس ها مطالعه کردن را بسیار دوست دارند. آن ها در وسایل حمل و نقل عمومی در پارک ها و همچنین در خانه مطالعه می کنند.

قطعا در روسیه مغازه های کتابفروشی زیادی وجود دارد. در آن ها می توان کتاب ها، کتاب های درسی، فرهنگ های لغت، کارت پستال ها، آلبوم ها، سوغاتی ها، CD و DVD خرید. همچنین در مسکو بازارهایی وجود دارد. آن جا بسیار بزرگ است و انواع خوبی از سبزی و میوه ها، مواد غذایی و اشیا آن جا وجود دارد. آن ها معمولاً گران نیستند.

من و دوستانم از مغازه ای نه چندان بزرگ که نزدیک مترو قرار دارد، مواد غذایی می خریم. آن جا همیشه مواد غذایی تازه و نه چندان گران وجود دارد. معمولاً ما آن جا نان، شیر، کره، کالباس، پنیر، گوشت، ماهی و گاهی اوقات چیزی شیرین می خریم. روز یکشنبه ما دوست داریم به بازار برویم و سبزیجات و میوه هایی مثل سیب زمینی، کلم، هویج، سیب، انگور بخریم. اما روزنامه ها، مجلات، خودکارها، گل را از دکه های واقع در خیابان می خریم.

الهام پرویزی مقدم، ورودی ۹۴ مقطع کارشناسی

مغازه دولتی چندمنظوره

مغازه مرکزی چندمنظوره

دنیا ی کودک

История Санкт-Петербурга

Санкт-Петербург основал русский царь Пётр Первый в 1703 году. В мае 2003 года город отметил своё трёхсотлетие. В связи с этим особенно интересно вспомнить некоторые страницы истории нашего города.

Пётр I посвящал много времени и трудов устройству новой столицы. При этом он учитывал и свой личный вкус, условия местности и климата.

В устье Невы было много воды, а любовь Петра к судостроению и мореплаванию известна. Суровость климата, бедность почвы в Петербурге напомнила ему те города и страны, которые произвели на него самое хорошее впечатление во время путешествия по Европе.

Больше всего его привлекала Голландия со своими морскими портами, каналами, со своей мировой торговлей, выдающимся положением торгового и промышленного класса, богатством без роскоши, трудолюбием и простым бытом.

Голландия оставалась для Петра идеалом счастливого и благоустроенного государства, и Пётр помнил об этом, когда создавал новую русскую столицу. Было и

Тарих سنت پترزبورگ

در سال ۱۷۰۳ پتر اول، تزار روسی، سنت پترزبورگ را بنا کرد. در ماه مه سال ۲۰۰۳ شهر سیصد سالگی خود را جشن گرفت. در این رابطه به ویژه به خاطر آوردن چند صفحه ای از تاریخ شهرمان جالب است.

پتر اول زمان و کار زیادی را برای برپایی پایتخت جدید صرف کرد. در کنار این، او هم سلیقه شخصی خود، هم شرایط محیط و آب و هوا را مورد توجه قرار داد.

در دهانه رود نوا مقدار زیادی آب وجود داشت و اما علاقه پتر به کشتی سازی و دریانوردی مشهور بود. نامساعد بودن آب و هوا و فقر زمین در سنت پترزبورگ، آن شهرها و کشورهایی را که بهترین تاثیر در زمان سفر به اروپا روی او گذاشته بود، به یادش آورد.

بیش از همه هلند با بنادر و آبراهه های دریایی اش و تجارت جهانی اش که از حیث وضعیت درجه تجاری و صنعتی، ثروت بدون تجمل، کاردوستی و طرز زندگی ساده ممتاز است، او را جذب کرده بود.

هلند برای پتر یک حکومت سعادتمند و آباد ایده آل باقی ماند و این را پتر زمانی به یاد آورد که پایتخت جدید روسیه را می ساخت. اما یک نکته نیز وجود داشت. پایتخت های بزرگ اروپایی مثل لندن، پاریس و وین پیوندهای ناگسستنی در سبک زندگی داشتند که برای روس ها بیگانه بود. هلند هم حکومت جدیدی بود و شهرهای بزرگ آن بیشتر مراکز در حال رشد تجاری و صنعتی بودند تا اینکه مراکز زندگی تاریخی و سیاسی باشند. به همین دلیل پایتختی همچون آمستردام، به عنوان نمونه ای برای تقلید به نظر پتر رسید.

به دلیل اینکه پتر اول تصمیم گرفت که سنت پترزبورگ را پایتخت و اقامتگاه خود قرار دهد، به اسکان شهر توجه داشت. همه افراد مورد نظر شهر، مثل کارگران، متخصصان و کارمندان به طور مجانی، زمین برای ساخت و ساز دریافت کردند. دولت در مسکو کاری ترین تجار را انتخاب کرد و خانواده آنها را به خرج خود به سنت پترزبورگ منتقل کرد. پتر، همه اشخاصی را که می خواستند در خدمت دولت باشند، به زندگی در سنت پترزبورگ وادار کرد، آنها را با پاداش ترغیب نمود و قطعات زمینی به آنها هدیه کرد.

به زودی در پایتخت اشخاص روس بسیاری با ظاهر و ادا و اطوار اروپایی بودند. همینطور اینجا افراد خارجی هم زندگی می کردند: دانشمندان، هنرمندان، نظامی ها، ملوانان، متخصصان. پتر تلاش می کرد آنها را به روس ها نزدیک کند و همیشه هم به سادگی برای معاشرت در دسترس بودند.

به دستور پتر، در سنت پترزبورگ مجمع های شبانه شلوغی با رقص و سرگرمی به سبک اروپایی برگزار می شد. برای آمدن به اینجا فقط مجاز بودند لباس های اروپایی بپوشند، زنان باید مدل موی زیبایی درست می کردند و مردان بدون ریش بودند.

پتر تلاش می کرد با رفتارهای شخصی خودش در همه تاثیر کند و اولین کارگر در کشور بود. پتر، تمام روز مشغول کارهای مختلف خود بود، و او کاملاً شایسته ضرب المثل محبوب "کار در زمان خودش، تفریح هم وقت خودش" می باشد.

روسیه، حق شناسانه خاطره پتر کبیر را نگه داشته است. مجسمه های تزار اصلاح طلب در شهرهای روسی بسیاری واقع شده اند. در سنت پترزبورگ هم مجسمه مشهور سوارکار برنزی در میدان سنا (هم اکنون میدان دکابریست ها نام دارد) قرار دارد.

پوشکین در حالی که شیفته این شخصیت تاریخی بود، نوشت:

هم عضو فرهنگستان و هم قهرمان بود

هم دریانورد و گاه نجار بود

او با روح فراگیرش

کارگری جاودان بر تخت شاهی بود

پوشکین، مرثیه، سال ۱۸۲۶

ещё одно обстоятельство. Большие европейские столицы – Лондон, Париж, Вена – были неразрывно связаны с образом жизни, чуждым русским людям. Голландия же была государством новым, и её большие города были скорее центрами развивающейся торговли и промышленности, чем центрами исторической и политической жизни. Поэтому такая столица, как Амстердам, представлялась Петру образцом для подражания.

Так как Пётр Первый решил сделать Петербург столицей и своей резиденцией, он начал заботиться о заселении города. Все нужные городу люди – рабочие, мастеровые, служащие – получали бесплатно землю для строительства. Правительство выбирало в Москве самых деловитых купцов и перевозило в Петербург их семьи за свой счёт. Всех, кто хотел быть на государственной службе, Пётр заставлял жить в Петербурге, поощрял их наградами и дарил земельные участки.

Скоро в новой столице было уже много русских людей с европейской внешностью и европейскими манерами. Здесь же жили и иностранцы: учёные, художники, военные, моряки, мастеровые. Пётр стремился сблизить их с русскими людьми и всегда был прост и доступен в общении.

По приказу Петра в Петербурге проводились многолюдные ассамблеи вечера с танцами и развлечениями на европейский манер. Приходить сюда можно было только в европейской одежде, женщины должны были иметь красивые причёски, мужчины – быть без бороды.

Пётр стремился влиять на всех своим личным примером и был первым работником в стране. Весь день Петра был полон самого разного труда, и он вполне оправдывал любимую поговорку: "Делу – время, а потехе – час".

Россия сохранила о Петре Великом благодарную память. Во многих российских городах стоят памятники царю – реформатору. В Петербурге – это знаменитый "Медный всадник" на Сенатской площади (сейчас – пл. Декабристов).

Восхищаясь этой исторической личностью, А.С.Пушкин писал:

То академик, то герой,

То мореплаватель, то плотник,

Он всеобъемлющей душой

На троне вечный был работник.

А.С.Пушкин (Стансы) (1826 г.)

В борьбе идей гибнут люди.
С. Е. Лец

Ордена и медали

В ходе Великой Отечественной войны было учреждено 12 орденов и 25 медалей награждались воины, партизаны и труженики тыла.

Орден победа как высший орден учрежден 8 ноября 1943 года

نشان پیروزی به عنوان عالی ترین نشان ۸ نوامبر سال ۱۹۴۳ ساخته شد.

Орден отечественной войны I и II степени учрежден 20 мая 1942 года. Орденом I степени награждено 324,903 человека, II степени — 951,652 человека

نشان ستاره ی سرخ ۶ آپریل سال ۱۹۳۰ ساخته شد. در سال های جنگ نشان به حدود ۲،۹ میلیون نفر داده شد.

نشان ها و مدال ها

در جریان جنگ بزرگ میهنی ۱۲ نشان و ۲۵ مدال ساخته شد که به سپاهیان، میهن پرستان و زحمتکشانش پشت جبهه اعطاء شد.

Орден отечественной войны I и II степени учрежден 20 мая 1942 года. Орденом I степени награждено 324,903 человека, II степени — 951,652 человека.

نشان جنگ میهنی درجه اول و دوم ۲۰ می سال ۱۹۴۲ ساخته شد. نشان درجه اول به ۳۲۴،۹۰۳ نفر و درجه دوم به ۹۵۱،۶۵۲ نفر اعطاء شد.

Медаль «Золотая Звезда» учреждена 1 августа 1939 года как дополнительный знак отличия удостоенных звания Героя Советского Союза. Звания Героя Советского Союза в годы войны были удостоены 11,603 воина в годы войны

مدال «ستاره ی طلایی» ضمن متمایز شمردن مفتخرین به درجه قهرمان اتحاد جماهیر شوروی، یک آگوست سال ۱۹۳۹ به عنوان نشان مکمل ساخته شد. ۱۱،۶۰۳ سرباز در سال های جنگ به درجه قهرمان اتحاد جماهیر شوروی مفتخر شدند.

Min

Орден Ленина учрежден 6 апреля 1930 года. В годы войны им отмечены более 36 тысяч человек

نشان لنین ۶ آوریل سال ۱۹۳۰ ساخته شد. در سال های جنگ به وسیله ی آن از بیش از ۳۶ هزار نفر تجلیل به عمل آمد.

Медаль "За отвагу" учреждена 17 октября 1938 года. Произведено более 4 млн наградений

مدال « دلآوری » ۱۷ اکتبر سال ۱۹۳۸ ساخته شد. بیش از ۴ میلیون اعطاء انجام شد.

Медаль Ушакова учреждена 3 марта 1944 года для награждения рядового и старшинского состава ВМФ. Награждено около 14 тысяч моряков.

مدال اوشاکف ۳ مارس سال ۱۹۴۴ برای اعطاء به سربازان و فرماندهان نیروی دریایی روسیه ساخته شد. به حدود ۱۴ هزار ملوان اعطاء شد.

Орден Славы трех степеней учрежден 8 ноября 1943 года. Вручено около миллиона орденов Славы III степени, более 46 тысяч — II степени и около 2600 — I степени.

نشان افتخار در ۳ سطح، ۸ نوامبر سال ۱۹۴۳ ساخته شد. سومین درجه نشان افتخار به حدود یک میلیون نفر، دومین درجه به بیش از ۴۶ هزار نفر و اولین درجه به حدود ۲۶۰۰ نفر اهداء شد.

Факты не существуют — есть только интерпретации.

Ф. В. Ницше

1

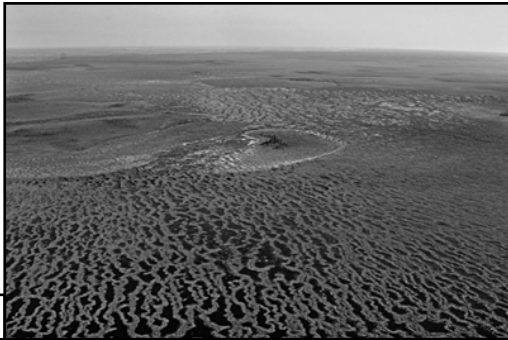
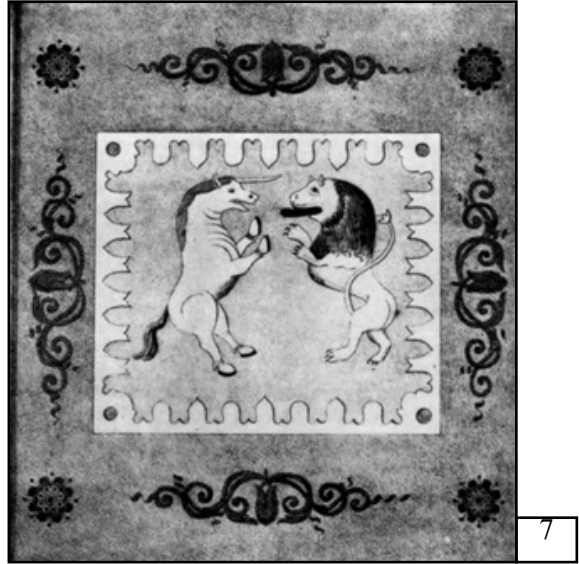
Интересные факты о России

1. Современный герб банка России представляет собой полную копию герба временного правительства.
2. Термином «Киевская Русь» изначально обозначались киевские земли, на которых проживали русские. Существовали и другие территории — «Червонная Русь», «Суздальская Русь», «Черниговская Русь», «Ростовская Русь» и т.д.
3. Тмутаракань — это не имя нарицательное, а название столицы реально существовавшего русского княжества. Тмутаракань была центром Тмутараканского княжества, которое располагалось на территории современной Тамани.
4. В состав древней Руси входило более 175 княжеств.
5. Александр Невский командовал русскими войсками на Чудском озере (Ледовое побоище), когда ему был всего 21 год отроду.
6. В конце 19-ого — начале 20-ого века третьим по крупности российским городом была ... Варшава.
7. На знамени Ермака Тимофеевича, покорявшего со своим отрядом в 16 веке Сибирь, были изображены лев и единорог.
8. В России располагается самое большое болото в мире Васюганское болото. Оно располагается между Иртышом и Обью и по площади превышает Швейцарию, растянувшись с севера на восток почти на 600 километров.
9. России принадлежит самое крупное в мире алмазное месторождение (кимберлитовая трубка «Мир»). Глубина раскопанного карьера Мира составляет 525 метров, а диаметр превышает километр. В карьере мир был найден крупнейший в России алмаз весом 68 граммов.
10. Вплоть до 1917 года для средней российской семьи считалось нормальным иметь 10 и более детей. Семья, имевшая менее 8 детей, считалась малолетней.

حقایق جالب درباره ی روسیه

1. نماد مدرن بانک روسیه نسخه کامل نماد دولت های قدیمی را معرفی می کند.
2. اصطلاح «روس کی یفی» به زمین های کی یفی اطلاق می شد که در ابتدا روس ها در آن سکونت داشتند. همچنین مناطق دیگر «روس چروونی»، «روس سوزدالی»، «روس چرنیگفسکی»، «روس راستفسکی» و...
3. تموتاراکان نام رایجی نیست اما پایتخت واقعی زندگی شاهزاده نشینی روسی است. تموتاراکان مرکز پادشاهان تموتاراکانی بود که در قلمرو تامان امروزی قرار دارد.
4. ساختار روسیه باستان شامل بیش از ۱۷۵ حکومت شاهزاده نشین بود.
5. الکساندر نِفْسکی هنگامی که تنها ۲۱ سال داشت فرماندهی نیروهای روسی در دریاچه چودسکا (منطقه یخی) را به عهده داشت.
6. در اواخر قرن ۱۹ و اوایل قرن ۲۰ ورشو از نظر وسعت سومین شهر روسیه بود.
7. بر روی پرچم های یرمک تیما فویچ که با نیروهایش در قرن ۱۶ سیبری را فتح کرد، شیر و تکشاخی بود.
8. باتلاق واسوگانسکی، بزرگترین باتلاق جهان در روسیه قرار دارد که بین رودهای ایرتیش و آب واقع شده و از لحاظ مساحت از سوییس نیز بزرگتر است، از شمال تا شرق به اندازه ۶۰۰ کیلومتر کشیده شده است.
9. روسیه دارنده بزرگترین معدن الماس جهان است (لوله کمبرلین "میر: جهان"). عمق معدن کشف شده میر ۵۲۵ متر تخمین زده شده و قطر آن بیش از یک کیلومتر است. بزرگترین الماس روسیه در معدن میر به وزن ۶۸ گرم پیدا شد.
10. تا سال ۱۹۱۷ برای یک خانواده متوسط روسی ۱۰ فرزند یا بیشتر طبیعی شمرده می شد. خانواده ای با ۸ فرزند یا کمتر کوچک شمرده می شدند.

Man

Традиции русской кухни

пریانیک

سنت‌های آشپزخانه روسی

«Хлеб – всему голова», «плох обед, если хлеба нет», – говорят русские пословицы. Как и многих народов, хлеб на Руси был главным продуктом питания. Но он был не только едой, а ещё и символом достатка, благополучия. Хлебом и солью встречали дорогих гостей, приветствовали жениха и невесту в день свадьбы. В России особенно любили чёрный хлеб, который пекли их ржаной муки. Пшеничный, или белый, хлеб раньше ели только по праздникам. Из пшеницы делали калачи – сладкие булочки – или каравай – большой круглый хлеб. Были и другие виды хлеба, которые пекли для особых случаев: на Пасху делали куличи, а на Масленицу – блины.

Блины – тонкие лепёшки из жидкого теста. Это одно из любимых русских блюд. Блины появились ещё во времена язычества, тогда они были символом солнца. Солнце прогоняет холодную зиму; поэтому блины стали главным праздничным блюдом Масленицы. Сейчас их пекут в основном из гречишной. У каждой хозяйки был свой секрет, как приготовить вкусные блины.

На праздники в России любили готовить пироги. Само слово «пирог» происходит от слова «пир», потому что пироги пекут на праздники. Тесто для пирогов делают из самой лучшей муки, добавляют туда яйца и масло. Внутри пирога кладут мясо, рыбу, курицу, овощи или грибы. Маленькие пироги называются пирожками. Куриный пирог раньше был обязательным блюдом на свадебном столе, потому что куриное яйцо было символом рождения новой жизни.

Традиционные русские пряники – сладкое мягкое печенье – также украшали праздничный стол. В тесто, из которого пеки пряники, добавляли мёд и пряности – отсюда произошло их название. Пряники могли быть круглыми или квадратными, в форме птиц и зверей. На русской свадьбе, когда праздник заканчивался, гостям раздавали маленькие пряники. Так хозяйка показывала, что гостям пора уходить.

Самой простой и сытной русской едой была каша. Кашу варят на воде или молоке из различной крупы. Традиционные каши – гречневая, пшённая – и сегодня

ضرب‌المثل‌های روسی می‌گویند: «نان برای همه اصل است» و «غذا بد می‌شود، اگر نان نباشد». در روس باستان نیز همانند بسیاری از ملل دیگر نان، ماده غذایی اصلی بود. اما نان نه تنها غذا بود بلکه نماد رفاه و کامیابی هم به حساب می‌آمد. با نان و نمک از مهمانان گرانقدر استقبال می‌کردند و با آنها به عروس و داماد در روز عروسی‌شان تهنیت می‌گفتند. در روسیه مردم به خصوص نان سیاه را دوست داشتند که از آرد چاودار می‌پختند. نان گندم یا نان سفید را در گذشته فقط در جشن‌ها می‌خورند. از گندم، کالاج (نوعی نان بولکی شیرین) یا کاراوا (نوعی نان گرد بزرگ) درست می‌کردند. شکل‌های دیگری از نان هم بود که در مناسبت‌های ویژه می‌پختند: در عید پاک کولیچی و در ماسلنیتسا بلینی درست می‌کردند. بلینی، نان کلوچه‌ای نازک از خمیر مایع که یکی از غذاهای محبوب روسی است. بلینی در زمان بت‌پرستی به وجود آمد، در آن زمان نماد خورشید بود. خورشید، زمستان سرد را می‌راند، به همین دلیل بلینی غذای اصلی جشن ماسلنیتسا شد. امروزه به طور کلی آن را از گندم سیاه می‌پزند. هر کدبانویی راز خود را برای آماده کردن بلینی لذیذ داشت.

بلینی مردم روسیه دوست داشتند در جشن‌ها پیژگ بپزند. خود واژه پیژگ در زبان روسی از واژه‌ی جشن گرفته شده است، چرا که پیژگ را در جشن‌ها می‌پختند. خمیر پیژگ‌ها را از بهترین آرد درست و تخم‌مرغ و روغن به آن اضافه می‌کردند. درون آن‌ها گوشت، ماهی، مرغ، سبزیجات یا قارچ قرار می‌دادند. پیژگ کوچک، پیژگ نامیده می‌شد. در گذشته پیژگ مرغ حتما روی میز عروسی قرار داشت به این علت که تخم مرغ نماد تولد زندگی جدید بود.

پیژگ پریانیکی‌های سنتی روسی (نوعی بیسکویت نرم)، نیز میز غذای جشن را می‌آراستند. در آردی که از آن پریانیک می‌پختند، عسل و ادویه اضافه می‌کردند و نام پریانیک هم از نام همین ماده گرفته شده است. پریانکی‌ها می‌توانند گرد یا چهارگوش، به شکل پرندگان و یا حیوانات باشند. در عروسی‌های روسی، هنگامی که عروسی پایان می‌یافت، میان مهمانان پریانکی پخش می‌کردند. این گونه صاحبخانه به مهمان‌ها نشان می‌داد که وقت رفتن است.

پریانیک ساده‌ترین و سیرکننده‌ترین غذای روسی، کاشا است. کاشا را در آب یا شیر از حبوبات مختلف می‌جوشانند. کاشای سنتی، از گندم سیاه یا ارزن، هنوز هم در سفره‌ی روسی وجود دارد. علاوه بر آن‌ها، کاشاهای دیگری هم به وجود آمد: کاشای جوانه‌ی گندم یا برنج. اگر در کاشا روغن اضافه کنید، دلپذیرتر می‌شود. ضرب‌المثل «کاشا با روغن خراب نمی‌شود» هم از اینجا آمده است.

امروزه کاشا را بیشتر برای صبحانه آماده می‌کنند، اما در گذشته کاشا بخشی از همه‌ی مراسم‌ها بود: کاشا را در مراسم عروسی، تعمید و مجلس

есть на русском столе. Кроме них появились и другие – манная, рисовая. Каша становится вкуснее, если добавить в неё масло. Отсюда происходит пословица «Кашу маслом не испортишь!»

В наши дни кашу обычно варят на завтрак, а раньше каша была частью любого обряда: её готовили на свадьбы, на крестины, на поминки. Свадебный пир на Руси так и назывался – «каша». Про молодых, которые решили пожениться, говорили, что они «заварили кашу». А сейчас это выражение означает «начать трудное, долгое дело». Специальную кашу – кутью – готовили на поминки. Её поливали мёдом, добавляли туда изюм или чернослив. Эта традиция сохранилась и в наши дни.

Щи – традиционный русский суп, который варят из свежей или кислой капусты. Хорошая хозяйка обязательно должна была варить вкусные щи и печь хороший хлеб. «Не та хозяйка, что красиво говорит, а та – что хорошо щи варит!» – учила русская пословица.

Поскольку русские селения обычно находились на берегу рек и озёр, на русском столе всегда были рыбные блюда. Густой, горячий рыбный суп назывался уха.

Летом, когда взрослые работали в поле, дети ходили в лес собирать грибы и ягоды. Блюда из этих продуктов всегда были на русском столе. Зима в России длится долго, и хозяйки использовали разные способы, чтобы сохранить продукты. Грибы и ягоды засушивали.

Кроме того, из ягод делали варенье, а грибы солили, то есть консервировали при помощи соли. Солили также овощи – капусту, а позднее – огурцы и помидоры. В таком виде продукты могли храниться много месяцев. Такие способы сохранения продуктов многие хозяйки используют и сегодня.

В разные периоды времени на русском столе появлялись новые продукты и блюда. При Петре I на Руси начали есть картошку и помидоры. В русской кухне появилось много европейских блюд, например, котлеты, салаты, макаронны. Сами названия этих говорят об их иностранном происхождении. С другой стороны, многие традиционные продукты – например, репа – исчезли со стола. В XX веке любимым праздничным блюдом стал салат оливье. Этот салат готовили в русских ресторанах по французскому рецепту ещё в XIX веке. Сейчас разные хозяйки готовят его по-разному, но обязательно кладут майонез, варёную колбасу или мясо, зелёный горошек.

Современная русская кухня сочетает в себе старинные традиции и новые привычки. На одном столе можно увидеть пироги и салаты, колбасу и соленья, блины и птицу. В российских городах появляются рестораны с различными национальными кухнями.

ядабуд آماده می کردند. جشن عروسی در روس باستان هم «کاشا» نامیده می شد. درباره ی جوانانی که قصد ازدواج داشتند، می گفتند که آن ها «کاشا دم کرده اند». اما اکنون این عبارت به معنای «آغاز کار سخت و طولانی است». کاتیا، کاشای مخصوص، را در مجلس یادبود درست می کردند و در آن غسل می ریختند و کشمش و آلو سیاه اضافه می کردند. این سنت امروزه نیز حفظ شده است.

کاشای جوانه ی گندم

شی، سوپ سنتی روسی که از کلم تازه یا ترش پخته می شود. یک کدبانو حتما باید بتواند شی لذیذ آماده کند و نان خوب بپزد. یک ضرب المثل روسی این گونه می آموزد که «نه آن خانمی که زیبا صحبت می کند بلکه آنکه شی خوب درست می کند».

شی

از آنجا که روستاهای روسی معمولا در کنار رودخانه ها و دریاچه ها قرار داشتند، غذاهای دریای همیشه روی سفره ی روسی بود. سوپ داغ غلیظ ماهی اوخا نامیده می شد.

اوخا

در فصل تابستان، هنگامیکه بزرگ ترها در مزرعه کار می کردند، کودکان به جنگل می رفتند و قارچ و میوه های بوته ای جمع می کردند. غذایی که از این مواد درست می شد همیشه روی سفره روسی قرار داشت. زمستان در روسیه بسیار طولانی است و زنان از روش های متفاوتی استفاده می کردند تا مواد خوراکی را نگهداری کنند. قارچ ها و میوه های بوته ای خشک می شدند. علاوه بر این از میوه های بوته ای، مربا درست می کردند و قارچ ها را نمک می زدند یعنی به کمک نمک کنسرو می کردند. سبزیجات مثل کلم را نیز نمک می زدند و بعدها خیار و گوجه فرنگی هم به این لیست اضافه شد. مواد غذایی در این شکل برای ماه های زیادی می توانستند نگهداری شوند. بسیاری از زنان امروزه نیز از این روش های نگهداری استفاده می کنند.

در دوره های مختلف در سفره ی روسی غذاها و مواد خوراکی جدیدی پیدا شد. مردم در زمان پتر اول شروع به خوردن سیب زمینی و گوجه فرنگی کردند. در این زمان در آشپزخانه روسی، غذاهای اروپایی بسیاری نظیر کتلت ها، سالادها و ماکارونی ظاهر شدند. خود اسامی این غذاها از ریشه خارجی آن ها حکایت دارد. از طرف دیگر بسیاری از مواد غذایی سنتی روسی مانند رپا از سفره ها حذف شد. در قرن بیستم، سالاد الویه غذای محبوب جشن ها شد. این سالاد را از قرن نوزدهم در رستوران ها به سبک فرانسوی سرو می شد. امروزه کدبانوها آن را با روش های مختلفی درست می کنند اما حتما در آن مایونز، کالباس پخته یا گوشت و نخود فرنگی اضافه می کردند.

سالاد الویه

آشپزخانه امروزی روسی، هم سنت های قدیمی و هم عادات های جدید را در خود جمع کرده است. در یک سفره می توان پیرگ و سالاد، کالباس و شوربجات، بلینی و پیتزا دید. در شهرهای روسیه رستوران هایی با آشپزخانه های ملل مختلف پدید آمده اند.

بلینی

پیرگ

کاشای جوانه‌ی گندم

شی

اوخا

سالاد الویه

14 лучших мест для прогулок в Тегеране

۱۴ مکان عالی برای گردش در تهران

Столица Ирана – это, по большей части, шумный перегруженный мегаполис с бесконечными жилыми кварталами и скоростными автомобильными дорогами. Но даже здесь среди суеты и быстрого ритма жизни огромного города вы найдете множество зеленых оазисов, ландшафтных парков и тенистых садов, где можно прогуляться и насладиться расслабленным отдыхом в окружении природы.

پایتخت ایران بیشتر یک کلان شهر شلوغ با ساختمان های مسکونی بی پایان و جاده هایی با خودرو های سریع است. اما حتی در اینجا میان تکاپو و ریتم سریع زندگی یک شهر بزرگ شما تعداد زیادی از فضاهای سبز و پارک های زیبا و باغ های سایه دار را می توانید پیدا کنید و به گردش بپردازید و در یک محیط طبیعی استراحت کنید.

Парк-е Шахр

Этот парк является прекрасным оазисом, где можно укрыться от палящего солнца и городской суеты и даже поплавать на катамаране на искусственном озере. Помимо красивых цветников, водоемов, фонтанов и аллей, здесь имеется аквариум и сад птиц, в котором гуляют страусы и другие интересные виды пернатых. В парке есть спортивные площадки, столы для пинг-понга и игры в шахматы.

پارک شهر

این پارک یک فضای سبز عالی است که می توانید از آفتاب سوزان و شلوغی شهر دور شوید و حتی با قایق در دریاچه مصنوعی گردش کنید. علاوه بر گل های زیبا، حوض ها، فواره ها و کوچه ها در اینجا آکواریوم و باغ پرندگان نیز وجود دارد که در آن شتر مرغ و گونه های جالب دیگری از پرندگان نیز زندگی می کنند. در پارک زمین های ورزشی و میز های پینگ پنگ و شطرنج نیز وجود دارد.

پارک لاله

پارک لاله در مرکز شهر واقع شده و در آن گل ها و فضای سبز فراوانی وجود دارد و محوطه های زیبایی که با فواره ها و آب نماهای کوچک طراحی شده است. علاوه بر این در قسمت غربی پارک، موزه هنرهای معاصر تهران و یک بازار کوچک قرار دارد که می توانید آنجا کارهای دستی زیبا بیابید و در قسمت شمالی موزه فرش ایران و همچنین یک گالری کوچک نقاشی که در آن آثار هنرمندان معاصر ایران ارائه شده است.

پارک لاله

پارک لاله در مرکز شهر واقع شده و در آن گل ها و فضای سبز فراوانی وجود دارد و محوطه های زیبایی که با فواره ها و آب نماهای کوچک طراحی شده است. علاوه بر این در قسمت غربی پارک، موزه هنرهای معاصر تهران و یک بازار کوچک قرار دارد که می توانید آنجا کارهای دستی زیبا بیابید و در قسمت شمالی موزه فرش ایران و همچنین یک گالری کوچک نقاشی که در آن آثار هنرمندان معاصر ایران ارائه شده است.

پارک ملت

پارک ملت در امتداد طولانی ترین خیابان تهران یعنی ولیعصر قرار دارد. علاوه بر چشم اندازهای زیبا و فضای تفریحی سبز وسیع در سراسر پارک مجسمه های مدرن و مجموعه های کامل مجسمه سازی وجود دارد.

پارک ملت

پارک ملت در امتداد طولانی ترین خیابان تهران یعنی ولیعصر قرار دارد. علاوه بر چشم اندازهای زیبا و فضای تفریحی سبز وسیع در سراسر پارک مجسمه های مدرن و مجموعه های کامل مجسمه سازی وجود دارد.

Muse

كاخ گلستان

گلستان قبل از هر چیز یکی از مهم ترین جاذبه های معماری تهران است، جایی که حین بازدید از سالن های مجلل و موزه های این مجموعه می توانید در امتداد کوچه ها در زیر سایه درختان راه بروید و روی نیمکت در نزدیکی حوضچه بنشینید.

Голестан

Голестан – это, прежде всего, одна из главных архитектурных достопримечательностей Тегерана, где в перерывах между осмотром роскошных залов и музеев комплекса можно прогуляться по аллеям под тенью деревьев, расположиться на лавочке у водоема.

مجموعه سعدآباد

سعد آباد قبل از هر چیز مجموعه ای از کاخ ها و اقامتگاه خاندان پهلوی بوده است که در شمال تهران در دامنه ی کوه توچال و دربند قرار دارد. شامل چندین موزه جالب و ساختمان هایی با معماری زیباست.

Саадабад

Саадабад – это, прежде всего, дворцовый комплекс – резиденция династии Пехлеви, расположенный на севере Тегерана у подножья гор Точал и Дарбанд. Он включает в себя сразу несколько интересных музеев и красивых архитектурных сооружений.

Книга — это инструмент насаждения мудрости.

Я. А. Коменский

«قهوه سرد آقای نویسنده»

«Холодный кофе господина писателя»

Сегодня представлю вам одну из самых продаваемых книг своей страны.

Роман Рузбех Моин, «Холодный кофе господина писателя», изданный весной 2017 года, оказался на первом месте в рейтинге продаж. После презентации, в течение двух дней, поклонники этой книги выстраивались в длинную очередь и ждали часов семь, чтобы купить этот роман.

За первые двадцать дней было продано 1 миллион экземпляров романа, каждый день.

Это история обычного писателя, которого считали безумным, вызывающая читательскую слезу. Роман начинается описанием первых впечатлений о детской любви героя.

20 лет назад одна девушка приходила к соседке-старухе этого мальчика. Старуха учила её играть на фортепиано. Открыв дверь девушке и увидев её; с первого взгляда, мальчик влюбился в неё, не смотря на то, что она была старше него, лет на 15. Он с нетерпением ожидал каждый её приход. Он знал что эта старуха, которая учит музыкальной грамоте девушку, не знает больше одной ноты. И для того, чтобы занятия не закончились, он сам писал новые ноты. Он рассказал о своем секрете приятелю. Через некоторое время этот приятель, написанные ноты мальчиком, выдал за свои. Спустя 20 лет, однажды посетив концерт фортепианной музыки, он увидел девушку- ту, которую полюбил в детстве. Он до сих пор хранил её вещи, забытые у старухи, когда она приходила на занятия. Он называл эти вещи "бомбой". Так он говорил знакомым... его признали душевно-больным и отправили в клинику на лечение. Роман на первый взгляд кажется романтическим. Писатель до конца сюжета держит интригу.

امروز یکی از پرفروش ترین کتاب های کشورم را به شما معرفی می کنم. رمان «قهوه سرد آقای نویسنده» روزبه معین، که بهار ۲۰۱۷ چاپ شد، در جایگاه اول فروش قرار گرفت. پس از رونمایی، علاقمندان این کتاب به مدت دو روز صف بلندی تشکیل داده و هفت ساعت منتظر ماندند تا این رمان را بخرند. در بیست روز اول، هر روز یک میلیون نسخه از این کتاب به فروش رسید.

داستان زندگی نویسنده ای که او را دیوانه می دانستند، اشک خواننده ها را در می آورد. رمان با توصیف خاطره ای از عشق کودکی قهرمان داستان شروع می شود. ده سال پیش دختری به خانه ی پیرزن همسایه ی پسر بچه می آمد. پیرزن به دختر پیانو آموزش می داد. پسر همین که در را باز کرد و دختر را دید، در نگاه اول عاشق او شد، با وجود این که دختر ۱۵ ساله از او بزرگتر بود. پسر بی صبرانه هر لحظه منتظر آمدن دختر بود. او می دانست، پیرزنی که اصول موسیقی را به دختر آموزش می دهد، بیشتر از یک نت بلد نیست و برای اینکه کلاس های درس تمام نشوند، خودش نت های جدید نوشت. او راز خود را به دوستش گفت. پس از مدتی این دوست نت هایی که پسرک نوشته بود را به نام خود جا زد. پس از گذشت بیست سال، روزی پسر به کنسرت رفت و در آنجا دختری را که در کودکی عاشقش شده بود را ملاقات کرد. او تا این زمان تمام اشیایی که دخترک در خانه ی پیرزن جا گذاشته بود را نگه داشته بود و آنها را بمب خاطرات می نامید. اینگونه به اشنایان خود گفت. او را بیمار روحی شمردند و برای درمان به کلینیک فرستادند. رمان در نگاه اول رمانتیک به نظر می رسد. نویسنده تا آخر داستان معما گونه می نویسد، آنگونه که خواننده کنجکاو تا آخر پیش برود.

Ванька

Жанр: рассказ

Автор: Антон Павлович Чехов

Язык оригинала: русский

Дата первой публикации: 1886

«Ванька» — рассказ Антона Павловича Чехова, написанный в 1886 году и впервые опубликованный в «Петербургской газете» в разделе «Рождественские рассказы» за подписью А. Чехонте.

Сюжет:

Ванька Жуков – сирота девяти лет отроду. Он жил с дедушкой в одной деревеньке, но вот уж три месяца как его отдали сапожнику Аляхину на обучение. Вечером перед Рождеством Ванька не спит. Он решил написать в письме к дедушке, Константину Макарычу, шестидесятилетнему старичку, который сторожит господский дом Живаревых, о своей жизни в городе. О том, как тяжело ему у нового хозяина. Иногда Ванька прерывает письмо и придается воспоминаниям, как хорошо было ему в деревне. Мама его, когда жива была, убира-ла в доме у хозяев. Ольга Ивановна, барышня, научила его чтению и письму. Вспоминает мальчик, как они с дедушкой ходили рубить елку к Рождеству, дедушкиных собак – Каштанку и Вьюна. Снова возвращаясь к письму, Ванька описывает Москву, - какой это город . Но все же Он очень хочет домой, христом богом молит деда, чтобы тот забрал Ванька отсюда. Указав на конверте адрес: “На деревне, дедушке” и опустив письмо в почтовый ящик, Ванька безмятежно уснул.

وانکا

موضوع: داستان

نویسنده: آنتون پاولویچ چخوف

زبان انتشار: روسی

تاریخ اولین انتشار: ۱۸۸۶

وانکا داستان آنتون پاولویچ چخوف است که در سال ۱۸۸۶ نوشته شده و اولین بار در «روزنامه پترزبورگ» در بخش داستان های کریسمس با امضای چخونته منتشر شده است.

وانکا ژوکوف یتیمی ۹ ساله است. او با پدربزرگ خود در روستا زندگی می کرد، اما سه ماه او را برای شاگردی به کفشدوزی آلیاخین می فرستند. در شب کریسمس، وانکا خوابش نمی برد. او تصمیم می گیرد نامه ای درباره زندگی اش در شهر به پدربزرگش کنستانتین ماکاریچ، پیرمرد ۶۰ ساله بنویسد که در خانه ی آقای ژیوارخ نگهبانی می داد و در مورد سختی هایی که برای او نزد صاحب خانه ی جدیدش پیش آمده است، بگوید. گاهی اوقات وانکا نامه را قطع می کرد و خاطرات خوب خود را در روستا به یاد می آورد. مادرش زمانی که زنده بود خانه مالکین را تمیز می کرد. اولگا ایوانونا، دختر ارباب، به او خواندن و نوشتن یاد داد. پسر بچه به یاد می آورد چگونه آن ها با پدربزرگشان برای قطع درخت کریسمس می رفتند. وانکا دوباره به نامه باز می گردد، مسکو را توصیف می کند، که چگونه شهری است. اما هنوز هم او خانه را می خواهد. دعا می کرد که پدربزرگش او را از اینجا ببرد. با اشاره به آدرس پاکت نامه (روستای پدربزرگ) و انداختن نامه به صندوق پست، وانکا آرام خوابید.

نخستین برف *Первый Снег*

چپیده در دشت با و بختل با *Зимним холодом пахнуло*
عطر زمهریر زستانی، *На поля и на леса.*
پیش از افول خورشید تجلی میکند نیلگون پرتوایی. *Ярким пурпуром зажеглся*
می غرد شب هنگام طوفان، *Пред закатом небеса.*
و سحرگاه فرو می ریزد برف نخستین *Ночью буря бушевала,*
در روستا و آبگیر و باغ غم یزرع. *А с рассветом на село,*
و امروز بر پهنه سپید منفرش دشت *На пруды, на сад пустынный*
بدرود می گویم کاروان غازهای واپس مانده را. *Первым снегом понесло...*

И сегодня над широкой

Белой скатертью полей

Мы простились с запоздалой

Вереницею гусей.

ایوان بونین *И. Бунин*

Писатель должен много писать, но не должен спешить.

А. П. Чехов

Дина Рубина

دینا روبینا

Родилась в 1953 году в семье художника и учительницы истории. И та, и другой родились на Украине. Отец - в Харькове, мать - в Полтаве. В Ташкент мать приехала в эвакуацию; отец-молоденьким лейтенанто-вернулся с войны, к родителям. Во время войны мать окончила исторический факультет ташкентского университета. Отец же после войны поступил в художественное училище, где она преподавала историю. Там они и познакомились.

Первый рассказ Дины Рубиной был напечатан в юмористическом разделе журнала «Юность», когда ей исполнилось шестнадцать лет. Назывался он «Беспокойная натура». Потом там же были опубликованы ещё два рассказа. Д. Рубина печаталась в отделе прозы этого журнала до самого отъезда из Советского Союза. В театрах ставилась пьеса по её известной повести «Когда же пойдёт снег?». Страну Дина Рубина покинула уже известным писателем.

В 1990 г. переехала с семьёй в Израиль. В Израиле много писала, выступала, получила две литературные премии. Одну, им. Арье Дульчина, за книгу «Один интеллигент уселся на дороге», Вторую- Союза писателей Израиля за роман «Вот идёт мессия!».

دینا روبینا در سال ۱۹۵۳ در خانواده هنرمند و معلم تاریخ^۱ متولد شد. پدر و مادرش هر دو در اوکراین به دنیا آمده بودند. پدر در خارکوف و مادر در پلتاوا بود. مادرش به تاشکند نقل مکان کرد، پدرش هم که ستوان جوانی بود از جنگ نزد والدینش بازگشت. در زمان جنگ مادرش از دانشکده تاریخ دانشگاه تاشکند فارغ التحصیل شد. پدر هم پس از جنگ وارد آموزشگاه هنری شد، جایی که مادر دینا تاریخ تدریس می کرد. آنها آنجا با هم آشنا شدند.

اولین داستان دینا روبینا وقتی که شانزده سالش تمام شد، در بخش طنز مجله «جوانی» چاپ شد. آن داستان «طبیعت آرام» نام داشت. سپس دو داستان دیگر هم در آنجا منتشر شد. دینا روبینا تا زمان عزیمت خود از شوروی آثار خود را در بخش نثر این مجله چاپ می کرد. در تئاترها، نمایش نامه ای بر اساس داستان معروف او به نام «چه وقت برف می آید؟» ساخته شد. دینا روبینا زمانی که دیگر نویسنده معروفی شده بود کشور را ترک کرد.

در سال ۱۹۹۰ به همراه خانواده به سرزمین های اشغالی مهاجرت کردند. او در آنجا بسیار می نوشت، سخنرانی می کرد و دو جایزه ادبی دریافت کرد. اولی جایزه آریادولچینا برای کتاب «یک مرد هوشمند در جاده نشسته بود» و دومی جایزه اتحادیه نویسندگان اسرائیل برای رمان «اینجا مسیح می آید!» بود.

منبع: کتاب Шарфик

سحر قزوی نیان، ورودی ۹۴ مقطع کارشناسی

۱-پدرش هنرمند و مادرش معلم تاریخ بود.

Избушка и дворец

کاخ و کوخ

Один царь строил себе дворец и перед дворцом сделал сад. Но на самом въезде в сад стояла избушка, и жил бедный мужик. Царь хотел эту избушку снести, чтобы она сад не портила, и послал своего министра к бедному мужику, чтобы купил избушку.

Министр пошел к мужику и сказал:

- Ты счастлив. Царь хочет твою избушку купить. Она десяти рублей не стоит, а царь тебе сто дает.

Мужик сказал:

- Нет, я избушку за сто рублей не продам.

Министр сказал:

- Ну так царь тебе двести дает.

Мужик сказал:

- Ни за двести, ни за тысячу не отдам. Мой дед и отец в избушке этой жили и померли, и я в ней стар стал и умру, бог даст.

- Министр пошел к царю и сказал:

- Мужик упрям. Ничего не берет. Не давай же, царь, мужику ничего, а вели снести избушку даром. Вот и все.

Царь сказал:

- Нет, я этого не хочу.

Тогда министр сказал:

- Как же быть? Разве можно против дворца гнилой избушке стоять? Всякий взглянет на дворец, скажет: "Хорош дворец, да избушка портит. Видно, - скажет, - у царя денег не было избушку купить".

А царь сказал:

- Нет, кто взглянет на дворец, тот скажет: "Видно, у царя денег много было, что такой дворец сделал"; а взглянет на избушку, скажет: "Видно, в царя этом и правда была". Оставь избушку.

Лев Николаевич Толстой

تزاری برای خود کاخی ساخت و مقابل آن باغی بنا کرد. اما درست در مقابل درب ورودی باغ، کلبه ای قرار داشت که مرد تهیدستی در آن زندگی می کرد. پادشاه می خواست این کلبه را نابود کند تا موجب تخریب باغ نشود، پس وزیر خود را نزد مرد تهیدست فرستاد تا کلبه را خریداری نماید.

— تو خوشبختی! پادشاه خواستار این است که کلبه ات را خریداری کند. کلبه ی تو ده روبل هم ارزش ندارد اما پادشاه صد روبل به تو پرداخت می کند.

مرد گفت:

- نه؛ من کلبه را در ازای صد روبل نخواهم فروخت.

وزیر گفت:

- خب پادشاه دویست روبل می پردازد.

مرد گفت:

- نه؛ من چه در قبال ۲۰۰ روبل و چه ۱۰۰۰ روبل کلبه ام را نخواهم فروخت. پدر بزرگ و پدر من در همین کلبه زیسته اند و چشم از جهان فرو بسته اند و من نیز اگر خدا بخواهد در آن پیر می شوم و می میرم.

وزیر نزد پادشاه رفت و گفت:

- مرد لجبازی است. هیچ پیشنهادی را قبول نمی کند. ای پادشاه بدون پرداخت مبلغی به مرد، دستور تخریب کلبه را بدهید. همین و بس.

پادشاه گفت:

- نه من این را نمی خواهم.

آنگاه وزیر گفت:

- چطور ممکن است؟ مگر می شود کلبه ای پوسیده در مقابل باغ قرار داشته باشد؟ همه به کاخ نگاه می اندازند و می گویند: «کاخ زیبایی است اما کلبه، منظره ی آن را خراب کرده است. به نظر می آید که پادشاه پول خرید آن را نداشته است.»

و پادشاه گفت:

- نه؛ کسی که به کاخ نگاه می کند، می گوید: «به ظاهر پادشاه پول زیادی داشته که چنین کاخی بنا کرده است». پس به کلبه نگاه می کند و می گوید: «به ظاهر پادشاه عادل است». پس بگذارید کلبه همانجا بماند.

لف نیکالایویچ تالستوی

Шакалы и слон

Шакалы поели всю падаль в лесу, и им нечего стало есть. Вот старый шакал и придумал, как им прокормиться. Он пошёл к слону и говорит:

- Был у нас царь, да избаловался: приказывал нам делать такие дела, каких нельзя исполнить; хотим мы другого царя выбрать – и послал меня наш народ просить тебя в цари. У нас житьё хорошее: что велишь, всё то будем делать и почитать тебя во всём будем. Пойдём в наше царство.

Слон согласился и пошёл за шакалом. Шакал привёл его в болото. Когда слон завяз, шакал и говорит:

- Теперь приказывай: что велишь, то и будем делать.

Слон сказал:

- Я приказываю вытащить меня отсюда.

Шакал рассмеялся и говорит:

- Хватайся хоботом мне за хвост – сейчас вытащу.

Слон говорит:

- Разве можно меня хвостом вытащить?

А шакал и говорит:

- Так зачем же ты приказываешь, чего нельзя сделать?

Мы и первого царя за то прогнали, что

он приказывал то, чего нельзя делать.

Когда слон издох в болоте, шакалы пришли и съели его.

Лев Николаевич Толстой

شغال ها و فيل

شغال ها تمام لاشه ها ی جنگل را خوردند و چیزی نمانده بود که بخوردند. و اینجا بود که شغال پیر به فکرش رسید که چطور غذا بخورند. او پیش فیل رفت و گفت:

ما پادشاهی داشتیم که به ما دستور می داد کاری را انجام بدهیم که هرگز انجام نمی شد. ما می خواهیم پادشاه دیگری انتخاب کنیم و مردمان ما من را فرستاده اند که از تو تقاضای پادشاهی بکنم. ما زندگی خوشی داریم: چیزی را امر کنی، تمام آن را انجام خواهیم داد و در تمام امور به تو احترام خواهیم گذاشت. به قلمرو پادشاهی ما بیا.

فیل قبول کرد و دنبال شغال رفت. شغال او را در باتلاق انداخت. وقتی فیل در حال خفه شدن بود، شغال گفت:

- اکنون فرمان بده: آن چه را که امر کنی، همان را انجام خواهیم داد. فیل گفت:

- من فرمان می دهم که من را از اینجا بیرون بکشید.

شغال به خنده افتاد و گفت:

- با خرطوم خود دم من را بگیر الآن تو را بیرون می کشم. فیل گفت:

- مگر می توانی من را با دم خود بیرون بکشی؟

و شغال هم گفت:

- پس چرا تو به امری غیر ممکن فرمان می دهی؟ ما پادشاه اول را هم بیرون راندیم به این دلیل که فرمان به امری غیرممکن داد.

وقتی فیل در باتلاق تلف شد، شغال ها سر رسیدند و او را خوردند.

لف نیکالایویچ تالستوی

Что для одного- еда, для другого- яд.
Т. Л. Кара

Любиа поло

Стручковая фасоль 3 чашки
Фарш 300г
Лук 1 шт
Томатная паста 2 ст.ложки
Рис 3 чашки
Соль, шафран, перец, масло

Сначала обжарьте лук до золотистого цвета. Затем добавьте фарш (жарить пока мясо не начнет менять цвет). Жарить нужно все вместе, затем добавьте томатную пасту и фасоль. Немного прожарив, добавьте соль, перец, шафран и стакан воды. Заранее сварите рис. Когда поджарка будет готова, смешайте её с рисом. Налейте немного масла и добавьте рис. Оставьте тушиться на медленном огне.

لوبيا پلو

لوبيا سبز ۳ فنجان
گوشت چرخ کرده ۳۰۰ گرم
پیاز ۱ عدد
رب گوجه فرنگی ۲ ق.غ.
برنج ۳ فنجان

نمک، فلفل، زعفران، روغن ابتدا پیازها را تفت می دهیم تا طلایی شود. سپس گوشت چرخ کرده را به آن اضافه می کنیم تا زمانی که رنگ گوشت تغییر کند، این مواد را با هم سرخ می کنیم. سپس رب گوجه فرنگی و لوبیا را به آن اضافه می کنیم. کمی که سرخ شد نمک، فلفل، زعفران دم کشیده و یک لیوان آب اضافه می کنیم. برنج را آماده می کنیم. زمانی که مایه لوبیا پلو آماده شد با برنج مخلوط می کنیم. کف قابلمه را کمی روغن می ریزیم و برنج را به آن اضافه می کنیم و در آخر با شعله ملایم می پزیم.

Фрикадельки из Булки для белых супов

Ингредиенты:

30 г жира.

1 яйцо.

4 ст.л. молока.

100 г молотых сухарей.

Соль по вкусу.

Половину молотых сухарей замочите в молоке. Жир взбейте с желтком, добавьте замоченные сухари взбитый белок и остальные молотые сухари. Маленькими фрикадельками из этой массы заправляйте супы из птицы, телятины и овощные.

کوفته ی بولکا برای سوپ سفید

مواد لازم:

روغن: ۳۰ گرم

تخم مرغ: ۱ عدد

شیر: ۴ قاشق غذاخوری

پودر نان سوخاری: ۱۰۰ گرم

نمک طعام: به میزان لازم

نیمی از پودر نان سوخاری را در شیر بخیسانید. روغن را با زرده تخم مرغ هم بزینید، پودر سوخاری خیسانده شده و سفیده تخم مرغ زده شده را به باقی پودر سوخاری اضافه کنید. سوپ های مرغ، گوشت گوساله و سبزیجات را توسط کوفته های کوچک از این خمیر طعم دهید.